

forskjellige Grunde, hvormed man kan bejmykke en Tilfødsættelse af den Art Krav. Jeg tror nu ogsaa, at hvad der i det Store og Almindelige kan siges at være en gennemgaaende Erfaring i Aarhundreder Løb og sandsynligvis vil blive det til Verdens Ende, ogsaa kan estervises paa lignende Maade at gjøre sig gjældende i meget smaa Forhold, og saaledes tror jeg for mit Vedkommende særlig her at have kunnet skimte Noget, der svarede dertil. — Jeg maa nemlig bede bemærket, at der jo her slet ikke er Tale om de tvivlsomme Spørgsmaal, om hvilke der — og med Grund — kan gjøre sig de mest afvigende Anskuelser gjældende, hvorvidt en Repræsentationsret skal tilægges visse bestemte Afdelinger af Borgene i visse bestemte Anliggender — især naar der er Tale om Begrænsning af de Borgere, der paa den Maade tildeles en saadan Ret, ville naturligvis de allerførste Tvivl kunne gjøre sig gjældende. Men herom handles der jo slet ikke; her er jo i den nærværende Sag slet ikke Tale om at røkke det Mindste ved den bestaaende Ordning, forsaavidt som denne meddeleer en saadan Ret til visse af Kjøbenhavns Indvaanere, og forsaavidt den begrænser denne paa en vis bestemt Maade. Men naar det nu er indrømmet, at en vis Bølgereksorporation skal have denne Ret til at være repræsenteret, til at gjøre sin Anskuelse gjældende ved Ordningen af visse Forhold, saa er det, at jeg ikke forstaar, hvorledes man i samme Aandebret principielt kan finde det rigtigt og billigt at udelukke indtil Halvdelen af disse Bølgere ikke blot fra at tage den afgjørende Beslutning i nogle af disse Forhold, men ogsaa fra at gjøre deres Stemme gjældende. Netten hertil er det, jeg troede, at Retfærdighed og Billighed krævede, at man maatte indrømme, og det er det, jeg tror, der uimodsigelig negtes, hvoergang man lægger Valget af flere udelukkende over i Majoritetens Hænder. Naar man i Almindelighed omtaler den Smøbekommen, der skalde vises, naar flige Krav fremkomme, pleier man at gjøre opmærksom paa, hvor farligt det kunde være, at nogle saa Individier skalde kunne være istand til ud af deres Midte at tage og med meget saa Stemmer stemple som Repræsentanter Personer, der maaske ikke vare en saadan Værdighed vægne. Uden at huske Forholdet noie, i dette Øieblik idetmindste, erindrer jeg ikke, hvor stor Bølgereksorporationen er. . . (Bloug: 10,000! Rosenørn: 14—15,000!) Lad os altsaa for at tage et Tal, der ligger mellem disse, sige 12,000. 12,000 Bølgere have altsaa den Ret, der er Tale om, og udøve den ved Valget af 6 Repræsentanter, det er jo Sjetteparten af Repræsentanterne, der aarlig vælges; det vil altsaa være omtrent 2,000, som maatte forene sig om at sætte en Repræsentant ind, hvis Majoriteten vil

staa paa sin Ret. Der er altsaa ikke Stygge af Fare for her at se aldeles uæverdige Personer blive opstillede og valgte som Repræsentanter. — Forøvrigt skal jeg endnu tilføie, at den selvankende Opfattelse, som man steds pleier at gjøre gjældende, naar der har været Tale om en Anvendelse af Forholdstalsmethoden, er den, at den udelukkende har til Formaal at værne om den saakaldte Minoritetsret, at det skalde være dens virkelige Hensigt at give de undertrykte Minoriteter en Ret til at gjøre deres Stemme gjældende. Det gjør den nu ganske vist, men jeg tror, at det er en ren Misforstaaelse og en Forvanskning af Forholdene, naar man væsentlig fæster Tanken herpaa, og uagtet det kunde lyde noget paradoyalt, kan jeg gjerne sige, at den værnere lige saa stærkt om Majoritetens Ret, og at det i Grunden først er ved denne Methode — jeg tænker ikke netop paa den bestemte specielle, der er gennemført i vore Love, — at Majoriteten virkelig kommer til en fuld Udøvelse af sin Ret. Hvor Methoden nemlig ikke anvendes, og hvor det udelukkende er Majoriteten, der kan gjøre sig gjældende, der staaer man fare for, at der meget snart indtræder en Følelse af, at enhver Deltagelse i et saadant Valg i Grunden er en overflødig Handling. Der er en vis Riste, som udelukkende kan siges at have nogen Chance for at gjøre sig gjældende, og det er i Grunden ligegyldigt, om man møder og afgiver sin Stemme eller ikke, thi i ethvert Tilfælde vil den afvigende Stemme være spildt. Derved kommer det meget let til, at i Lidenes Røst opgiver Majoriteten ganske sin Ret, den forholder sig fuldkommen passiv, den overlader det til en anonym Delegation at paatage sig Besættelsen af Pladserne, og naturligvis er i alle flige Forhold Revolutionen bagved. Hvis en saadan Delegation vilde misbruge alt for stærkt den den stikende overdragne Myndighed, vilde naturligvis denne Revolution gjøre sig gjældende, men der skal jo meget til, inden man gjør Revolution, og jeg haaber, at der steds skal være en overmaade stærk Opfordring, førend noget Sligt kan ske. Jeg tror ogsaa, at man i de Kjøbenhavnske Forhold vil kunne finde Anvendelse for denne Betragtning. Saaavidt jeg mindes, er Deltagelsen i de omhandlede Valg sunken ned til et næsten ubegribeligt Minimum. Om det nu slet ikke skalde have anden Betydning at faae en saadan Forandring som foreslaaet indført end den at vække Liv og Interesse for Valgene, vil jeg anse allerede dette for at være et stort Gode.

Carlsen: Efter det sidste Foredrag vil jeg blot med et Par Ord sige, hvorfor jeg agter at stemme imod Lovforslaget. Jeg finder, at